

združevati moči in spoznavati cilj in konec našega delovanja, kakor tudi sredstva, da bi se vendar enkrat dokopali do narodne ravnopravnosti, narodne splošne omike in narodne sreče. Žrtve malega časa gotovo niso prevelike.

— (*Pri zadnji gledališki predstavi*) na korist gospej Odijevi sta beneficijantinja in gosp. Meden lepo izvršila dvospev iz opere „*Trovatore*“; tudi zbor je lepo pel. Pesebno hvalo pa je zaslužila gospá Odijeva v šaloigri „*V Ljubljano jo dajmo*“, v kateri, poleg družih je gosp. Gecelj tako izvrstno igral, kakor da bi bila ta rola nalašč za-nj narejena. Škoda, da gledališče ni bilo polno.

— („*Sokole*“), ki se hočejo djanjsko udeležiti javne telovadne predstave, naj pridejo v saboto 29. dne t. m. ob pol osmi uri zvečer v telovadnico.

J. Z. Vesely, načelnik.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — V zbornici poslancev je v zadnjih sejah bilo malo zanimivega. Nova postava za notarje o legaliziranji pisem ne bo za celo Avstrijo veljala in tedaj tudi ne za Kranjsko, ker je premalo notarjev, da bi se mogel vpeljati „*honaritätszwang*“ pri vseh pisemih. — V petek je predstavil grof Hohenwarth novega poljskega ministra dr. Groholskega, kateri se je vsedel v národni obleki na stran ministra dr. Schäffle-a. Klub Poljakov je dr. Groholskemu sam nasvetoval, naj prevzame ministerstvo. Nekteri trdijo, da je to imenovanje prva stopinja do boljšega. Bomo videli! Levičnjaki posebno veliko v zbornici občujejo s Poljaki. Morebiti mislijo, da jih potegnejo na svojo stran, al Poljaki pravijo, da zdaj je prepozno, ker imajo zastopnika v vladi. — V tej seji je tudi zbornica spet prav „*ženjalno*“ sklenila, da se davki pobirajo le spet za mesec maj! Ali pa bode državni zbor dognal proračun za letošnje leto pred koncem maja ali morebiti še le junija meseca, kdo vé to danes? — Po lastnemročnem pismu cesarja od 20. aprila, ste sklicane delegaciji na 22. dan maja na Dunaj. To dela ustavoverskim listom velike skrbi in jezi jih zeló vse. Ne ve se še za gotovo, ali bode državni zbor ob enem z delegacijami delal ali ne.

(*Telegram „Novicam“ 25. dne t. m.*) „*Ravnokar je grof Hohenwarth zbornici poslancev izročil radovedno pričakovani predlog vladni, rekši, da ta predlog zadeva le izpeljavo §. 19. deželnih postav (po katerem deželni zbori imajo pravico, z ozirom na deželne potrebe nasvetovati premembe splošnih postav in naprav, in staviti predloge za nove splošne postav in naprave gledé na potrebščine deželne).* Dalje je rekel, da sprava z državnopravno opozicijo se mora skušati doseči po drugi poti, ker noben predlog ne bi v tem državnem zboru peljal do zažaljenega cilja“.

— (*Poziv za ustanovitev spomenika Tegetthoffu na Dunaji.*) V cvetu moških let je nemila smrt Avstriji vzela Vilhelma pl. Tegetthoffa. Ozek grob objema kratko sè slavo venčano junakovo življenje in njegovo bodočnost. A kakor bodo avstrijsko zgodovino za vselej krasotile zmage, ktere je on pridobil, tako naj se njemu na slavo vzdigne spomenik, kateri bode pričal, da so že vrstniki dostojno čislali moža, junaka, domorodca, zvestega služabnika svojega cesarja, in kateri naj bi pozne vnuke vzpodbujal na njem se vzgledavati o vseh vojaških in državljanskih krepostih. V glavnem in prestolnem Dunajskem mestu pred obljubno cerkvijo naj se postavi ta

spomenik. Pred tistim Božjim hramom, ktereja je blagosrčna udanost nadvojvoda Ferdinanda Maksimilijana sprožila, in ki je zdaj sam blazemu nesrečniku meksikanskemu cesarju Maksimilijanu spomenik, tam je najblagougodnejše mesto tudi Tegetthoffovemu spomeniku. Saj ste Maksimilijanovo in Tegetthoffovo imeni najtesneje združeni. Pod najvojvodom se je pomoršček Tegetthoff izučil; njemu je meksikanski cesar pri ločitvi izročil pomorstvo, svoj najljubši plod; cesarjev duh se je nosil nad malobrojnimi ladijami ob tisti uri, ko jih je Tegetthoff s krepko dušo vodil v boj in zmago. In po telo umorjenega presvetlega prijatelja in dobrotnika je bil globoko presunjeni žalujoči vitez šel v daljni del svetá, da bi ga čez valovito morje pipe-ljal v tiho dedovsko pokojišče. Kakor je Tegetthoff bil pravi avstrijski sin, tako bodi tudi njegov spomenik postavljen samo iz avstrijsko-ogerskih moči, — domovinsk spomenik, ktereja naj bi se udeležil vsak, bodi-si tega ali onega rodú, jezika, stanú, bogat ali ubožen.

Narod, kateri svojih junakov ne časti, ni jih vreden!

Odbor za ustanovitev spomenika Tegetthoffu na Dunaji.

Nadvojvoda Ludevik.

Grof Beust, grof Julij Andrassy, grof Ernest Waldstein, grof Rudolf Vrbna, konter-admiral baron Pöckh, general-major baron Ebner, župan dr. Felder.

I. Zapisek

doneskov, danih Njeg. ces. kralj. visosti presvetlemu gospodu nadvojvodu Ludeviku za spomenik Tegetthoffu na Dunaji:

Njeno Veličanstvo cesarica	1000 gold.
Njeno Veličanstvo cesarica Karolina Avgusta	2000 „
Nadvojvoda Frančišek Karol	1000 „
Nadvojvodica Sofija	1000 „
Nadvojvoda Karol Ludevik	1000 „
Nadvojvodica Annunciata	500 „
Nadvojvoda Ludevik	3000 „
Nadvojvoda Albrecht	1000 „
Nadvojvoda Karol Ferdinand	500 „
Nadvojvoda Vilhelm	500 „
Nadvojvoda Leopold	500 „
Nadvojvoda Ernest	300 „
Nadvojvoda Sigismund	300 „
Nadvojvoda Rajner in nadvojvodica Marija	300 „
Modenska vojvoda in vojvodica	500 „
Princ Avgust Koburg	1000 „
Knez in kneginja Schwarzenberg	5000 „
Grof Ivan Waldenstein	775 „

Francosko. — Še zmirom se Francozje med seboj grozovito koljejo; kri je zopet scurkoma tekla v poslednjih bojih med armado Pariške in Verzajlske vlade. Puntarska vlada strahuje v Parizu vse prebivalce tako, da se njej nihče ne upa zoperstaviti. Dala je zadnji čas ukaz, da vsak moški od 19. do 55. leta mora na boj iti. Velika nevolja zato je na Francoskem, da si prava vlada v Verzajlu in njen načelnik še zmirom ne upa zatreti puntarske drhali v Parizu, ki strašno nesrečo razširja čez celo državo. Nemški cesar pa menda zadovoljno gleda, kako čedalje bolj propada Francija.

Listnica vredništva. Gosp. A. Č. v N—R: Oni sv. Lambert je na Dolenskem.

Loterijne srečke:

v Gradcu	} 22. marca 1871:	61.	47.	17.	1.	74.
na Dunaji		83.	60.	76.	7.	39.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 6. maja.						